

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	7
Rozdział I. KOMPLEMENTARNOŚĆ PROCESÓW EDUKACJI I AUTOEDUKACJI WYZWANIEM CZASU PONOWOCZESNEGO	17
1. Edukacja w służbie społeczeństwa i jednostki	17
2. Idea pełni indywidualnego rozwoju jednostki wartością społeczną	23
3. Główne czynniki rozwoju człowieka	30
4. Ewaluacja głównych zadań edukacji	36
5. Wartość autoedukacji i jej wspieranie	44
Rozdział II. PRACA NAD SOBĄ. DYSKUSJA KLUCZOWYCH POJĘĆ I EWOLUCJA ZNACZEŃ	52
1. Potrzeba nowego spojrzenia na samouctwo	56
2. Wyższa złożoność zjawiska samokształcenia	59
3. Tendencja zawężania samowychowania do kształtowania się orientacji życia	69
4. Kierowane samokształcenie niezpełnym samokształceniem	74
5. Wątpliwości pedagogiczne związane z terminem <i>samokształtowanie</i>	78
6. Autokreacja, autokreacja intencjonalna, autoedukacja – krystalizacja pojęcia pracy nad sobą	82
Rozdział III. AUTOEDUKACJA W PROCESIE STAWANIA SIĘ OSOBĄ	88
1. Czynniki sprawcze stawania się osobą	88
2. Doniosłość przejścia od autokreacji spontanicznej do autoedukacji	99
Rozdział IV. PEŁNIA INDYWIDUALNEGO ROZWOJU IDEALEM SOCJALIZACYJNO- EDUKACYJNYM NOWOCZESNEGO SPOŁECZEŃSTWA	110
1. Indywidualny rozwój osobowy. Próba wyjaśnienia pojęcia	110
2. Procesy prowadzące do indywidualizacji jednostki jako osoby	120
3. Indywidualizowanie treści i metod oddziaływania edukacyjnego	125
4. Pełnia indywidualnego rozwoju spełnieniem dyspozycyjnych i sytuacyjnych możliwości podmiotu?	127

Rozdział V. AUTOEDUKACJA W CIĄGU ŻYCIA	136
1. Istota osobotwórczego i społeczno-kulturowego znaczenia autoedukacji	136
2. Płaszczyzny życia jednostki potencjalnymi obszarami permanentnej autoedukacji	150
Rozdział VI. AUTOEDUKACJA NIEZBĘDNYM SKŁADNIKIEM PROCESÓW TWÓRCZEGO UCZESTNICTWA W KULTURZE	185
1. Jednostka podmiotem w kulturze symbolicznej	189
2. Czy jedność historycznych typów kultury jest szansą dla autoedukacji?	197
3. Wyzwólmy siły społeczne jednostki dla jej samorozwoju	201
Rozdział VII. TWÓRCZE ISTNIENIE W KULTURZE SYMBOLICZNEJ ŚWIATA PONOWOCZESNEGO DONIOSŁYM PROBLEMEM SOCJOPEDAGOGICZNYM	208
1. Kultura symboliczna oknem i migotliwym światłem	208
2. Świat ponowoczesny – nowa sytuacja jednostki w kulturze	217
3. Współczesne dylematy uczestniczenia w kulturze	224
4. Praca nad sobą warunkiem podmiotowej obecności w kulturze	233
Rozdział VIII. PODMIOTOWE UCZESTNICTWO W SZTUCE A KREOWANIE TOŻSAMOŚCI OSOBOWEJ JEDNOSTKI	241
1. Problem tożsamości i autonomii osobowej w pedagogice kultury	243
2. Tożsamość osobowa jest dobrem	248
3. Kultura symboliczna jako przestrzeń aktywności człowieka	250
4. Podmiotowe uczestnictwo w sztuce	253
5. Sztuka czynnikiem kształtowania się tożsamości jednostki	260
Rozdział IX. DYLEMATY IDENTYFIKACJI, UCZESTNICTWA I DYSTANSU JEDNOSTKI W PRZESTRZENI SPOŁECZNO-KULTUROWEJ	265
1. Przestrzeń czyjaś	265
2. Lokalna przestrzeń kulturowa i społeczno-edukacyjna	281
3. Identyfikacja, kreatywne uczestnictwo i dystans wobec ofert płynących ze środowiska	288
Rozdział X. ŚRODOWISKO EDUKACYJNE CZŁOWIEKA DOROSŁEGO JAKO PROBLEM PEDAGOGIKI SPOŁECZNEJ I ANDRAGOGIKI	296
1. Sens rozważań o środowisku edukacyjnym człowieka dorosłego	296
2. Problemy z rozumieniem środowiska edukacyjnego	300
3. Konieczność nowego spojrzenia	306
4. Poszkolny rozwój nie odbywa się w próżni społeczno-edukacyjnej	310
5. Dorośli współkreatorami swojego środowiska edukacyjnego	313

